יום ה', ו' בשבט תשס"ז (25 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחרי כמה ימים בהם עסקנו באיש שניסה להציל נפשות רבות בתוך עם ישראל בשעות הקשות והחשוכות ביותר בתולדות העם האחרונים, אנחנו היום מגלים אור בקרן זווית אחרת – במאמצים של יהודי אחד לבנות במו ידיו את חייו מחדש על אדמת הקודש של ארץ-ישראל.
*גיבור הסיפור שלנו, **ר' דוב דוד פלמן**, והשנה תרמ"ג [1883] ...*

התיישבות יחיד

= ... **מיד לאחר ייסוד האגודה** במזריטש, בחרו החברים מקרבם איש אשר ילך לפניהם לתור את הארץ ולבחור את המקום אשר שם יקנו את הנחלה, ובחורף שנת תרמ"ג עלה שליחם ר' לייב רובין לארץ-ישראל. ור' דוב דוד פלמן, שהעניין היה קרוב ללבו מאד עוד מלפני הוסד האגודה והיה מוכן להשקיע בו הרבה יותר מאחרים, לא הסתפק במה שישמע מפי שליחה של האגודה, אלא נסע על חשבון עצמו יחד עם השליח לראות במו עיניו תיכף ומיד את ארץ האבות ונחלת הבנים.

כששאלו אותו חבריו, שמא אינו סומך ח"ו על השליח, שכל האגודה נתנה בו אימון, השיב להם לאמור:בדרך כלל יכול כל אדם לסמוך על הוריו, הבוחרים לו את בת-זוגו, שכן בוודאי כוונתם לטובה ונסיונם בחיים גדול משלו, ואף-על-פי-כן, אמרו חז"ל: "אסור לאדם שיקדש אשה עד שיראנה". [מסכת קידושין מ"א.] **והוא הדין באדמה, שאדם אדם עומד להתקשר עמה לכל ימי חייו ולדורותיו.**

בשלהי אביב שנת תרמ"ג שרר בארץ חום-קיץ צורב ויבש, שגם ילידי הארץ נלאו לשאתו, ובימים ההם הגיעו שני היהודים ממזריטש, ר' לייב רובין ור' דוב דוד פלמן, לתור את הארץ. ארץ האבות השוממה, שרק פה ושם נראו נקודות יישוב, נגעה עד עומק לבם של שני האנשים בני הגולה, השמש הצורבת נתנה להם לטעום את טעם הייסורים, ייסורי האקלים ויתר הלבטים הקשורים באדמת האבות. האקלים הקשה, המנהגים הזרים, שפת עם-הארץ הזרה, הסכנה המרובה בדרכים המשובשות – כל אלה גרמו להם מכשולים עד כדי מבוכה. אפילו מוסד בנקאי כלשהו להפקיד בו את כספם לא מצאו.

ככה עברו שניהם את כל ארץ יהודה, התבוננו בכמה נקודות שהוצעו להם לקנות בהן נחלה: אדמת הכפר "עַקִר", בה יסד אח"כ הברון אדמונד דה רוטשילד את המושבה "עקרון", וחלק מאדמת פתח-תקוה, שהמתיישבים הראשונים עזבו אותה. אך כל אלה לא טובו בעיניהם. לבסוף עלו לגליל העליון, לעיר צפת, ומשם באו לראות את המושבה ראש-פינה. יופי הגליל בכלל, והמושבה ראש-פינה בפרט, המצטיינת באווירה הטוב ובמעיינות המים החיים אשר לה, נסכו עליהם קסם, והם נתנו את עיניהם בחלקת אדמה ליד ראש-פינה וביקשו לקנותה בשביל האגודה.

אולם – אכרי ראש-פינה הודיעו להם, כי אדמה זו מיועדת לשם הרחבת מושבתם, שגם לה עצמה אין די אדמה בשביל כל תושביה, ויש כאן אפוא משום הסגת גבול. אמנם, נשמעה הצעה כי האגודה המזריטשית תסתפח למושבה ראש-פינה כדי להגדיל אותה ולהרחיבה, אבל לפי הודעת השליח, ר' לייב רובין היתה פקודת האגודה המזריטשית אליו שיקנה נחלה לחוד כדי לייסד עליה מושבה בשביל חברי האגודה, ושתיקרא בשם שיקבע על-ידה. זאת היתה פקודה שאין לסור ממנה... [בע"ה פרשייתנו תימשך ביום א' – "זכרונות ארץ-ישראל]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{47}	(י-ם): 16^{32}	(ת"א): 16^{47}	(חיפה): 16^{36}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{46}	(י-ם): 17^{47}	(ת"א): 17^{48}	(חיפה): 17^{46}

פרשת השבוע: "בא" [שמות י' 1 – י"ג 16] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.